

послѣ въ много другы градища въ Францію. Всички-тѣ
р. хр. кои-то още помнили Бога и държали странж кралио
запирали въ темницѣ и убивали. Палачи-тѣ (джелати-
ти-тѣ) неможали да пристигнатъ да отсичатъ главы-
тѣ на всички-тѣ несчастны, кои-то падали въ рѣцѣ-
тѣ на якобинци-тѣ.

Най-послѣ повикуали краля въ народно-то съ-
брание, и обявили му, че той вече не е краль, и за-
1792 прѣли го въ темницѣ; а Францію прогласили за
республикѣ. Между това начнали да развалятъ вси-
чкы-тѣ памятници, кои-то напомнили старо време
минархыческаго правленія, сѫщо така уничтожили и
всички-тѣ различія на званія-та и завели и новъ кален-
дарь, по кого-то ся броили години-тѣ отъ време-
то на Французскѣ республикѣ.

Несчастный краль стоялъ въ темницѣ-тѣ нѣкол-
ко мѣсяци, а послѣ го пакъ повикуали въ народно-
1793 то събрание и отсѣдили на смрть. Той ся предаль-
воли божіей и останаъ спокоење до послѣднѣ-тѣ
минутѣ. Подирь нѣколко мѣсяци убили и кралицѣ-
тѣ; а сынъ ѹ Людовикъ XVII. наскоро слѣдъ това
умрелъ.

Отъ тогава начнали да господствуваатъ у Фран-
цію якобинци-тѣ, а най-много безчеловѣчній тѣхенъ
поглаваръ Робеспѣръ. За счастіе, това пагубно го-
сподствуваанье траяло само 14 мѣсяци; но въ това
малко време изгинали до единъ миліонъ невини че-
ловѣци. А най-послѣ ся якобинци-тѣ скарали по меж-
ду си; и по-много-то отъ тѣхъ ся вдигнали противъ
Робеспѣра, кого-то наедно съ много неговы привър-
женици убили. И така ся свршило господствова-
ніе-то на якобинскѣ-тѣ партії (Якобинскыя клубы),
1795 а за управляемъе господарства опредѣли пять ди-
ректори.